

- 1 کاش که آسمانها را مُنَشَقْ ساخته، نازل می‌شدی و کوهها از رؤیت تو متزلزل می‌گشت.
- 2 مثل آتشی که خورده چوبها را مشتعل سازد و ناری که آب را به جوش آورد تا نام خود را بر دشمنانت معروف سازی و اُمّت‌ها از رؤیت تو لرزان گردند.
- 3 چینی که کارهای هولناک را که منتظر آنها نبودیم بجا آوردی، آنگاه نزول فرمودی و کوهها از رؤیت تو متزلزل گردید.
- 4 زیرا که از ایام قدیم نشنیدند و استماع ننمودند و چشم خدایی را غیر از تو که برای منتظران خویش پیردازد ندید.
- 5 تو آنانی را که شادمانند و عدالت را بجا می‌آورند و به راههای تو تو را به یاد می‌آورند ملاقات می‌کنی. اینک تو غضبناک شدی و ما گناه کرده‌ایم در اینها مدّت مدیدی بسر بردیم و آیا نجات توانیم یافت؟
- 6 زیرا که جمیع ما مثل شخص نجس شده‌ایم و همه اعمال عادلّه ما مانند لُتّه ملوّث می‌باشد. و همگی ما مثل برگ، پژمرده شده، گناهان ما مثل باد، ما را می‌رباید.
- 7 و کسی نیست که اسم تو را بخواند یا خویشتن را برانگیزاند تا به تو متمسّک شود زیرا که روی خود را از ما پوشیده‌ای و ما را به سبب گناهان ما گداخته‌ای.
- 8 اَمّا الآن ای خداوند، تو پدر ما هستی. ما کُلّ هستیم و تو صانع ما هستی و جمیع ما مصنوع دستهای تو می‌باشیم.
- 9 ای خداوند بشدّت غضبناک مباش و گناه را تا به ابد بخاطر مدار. هان ملاحظه نما که همگی ما قوم تو هستیم.
- 10 شهرهای مقدّس تو بیابان شده. صهیون، بیابان و اورشلیم، ویرانه گردیده است.
- 11 خانه مقدّس و زیبای ما که پدران ما تو را در آن تسبیح می‌خواندند به آتش سوخته شده و تمامی نفایس ما به خرابی مبدّل گردیده است.
- 12 ای خداوند آیا با وجود این همه، خودداری می‌کنی و خاموش شده، ما را بشدّت رنجور می‌سازی؟